Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2666/2000

af 5. december 2000

om bistand til Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Forbundsrepublikken Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 1628/96 og om ændring af forordning (EØF) nr. 3906/89 og (EØF) nr. 1360/90 og af afgørelse 97/256/EF og 1999/311/EF

(EFT L 306 af 7.12.2000, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 2415/2001 af 10. december 2001	L 327	3	12.12.2001
►**M2**	Rådets forordning (EF) nr. 2257/2004 af 20. december 2004	L 389	1	30.12.2004

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 38 af 8.2.2001, s. 51 (2666/2000/EF)

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2666/2000

af 5. december 2000

om bistand til Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Forbundsrepublikken Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 1628/96 og om ændring af forordning (EØF) nr. 3906/89 og (EØF) nr. 1360/90 og af afgørelse 97/256/EF og 1999/311/EF

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fællesskabet yder bistand til Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Forbundsrepublikken Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

(2) Fællesskabets bistand til disse lande ydes i øjeblikket i alt væsentligt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1628/96 af 25. juli 1996 om bistand til Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Den Føderative Republik Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ([2]) og Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 af 18. december 1989 om økonomisk bistand til visse lande i Central- og Østeuropa ([3]). Fællesskabsbistanden er således underkastet forskellige procedurer, hvilket besværliggør forvaltningen af den. Der bør derfor af hensyn til effektiviteten fastlægges en fælles retlig ramme for denne bistand, således som Det Europæiske Råd i Helsinki den 10. og 11. december 1999 anmodede om. Forordning (EF) nr. 1628/96 bør derfor ophæves, og forordning (EØF) nr. 3906/89 bør ændres. For at undgå en afbrydelse af Det Europæiske Genopbygningsagenturs aktiviteter bør de bestemmelser i forordning (EF) nr. 1628/96, der vedrører oprettelsen af agenturet og dets funktion, imidlertid videreføres i en ny forordning, som bør træde i kraft på dagen for nævnte ophævelse.

(3) Det Europæiske Råd i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 bekræftede, at dets overordnede mål fortsat er at integrere landene i regionen mest muligt i Europas generelle politiske og økonomiske udvikling, og at stabiliserings- og associeringsprocessen er kernen i dets politik på Balkan.

(4) Det Europæiske Råd i Feira den 19. og 20. juni 2000 tildelte de lande, der er omfattet af Den Europæiske Unions stabiliserings- og associeringsproces, status af potentielle kandidatlande til tiltrædelse af Den Europæiske Union.

(5) Den eksisterende fællesskabsbistand bør udbygges og omlægges for at tilpasse den efter Den Europæiske Unions politiske mål for regionen og navnlig for at bidrage til at forstærke stabiliserings- og associeringsprocessen og udvide de bistandsberettigede landes og instansers ansvar med hensyn til denne proces.

(6) Med henblik herpå skal fællesskabsbistanden navnlig tage sigte på at udbygge den institutionelle, lovgivningsmæssige, økonomiske og sociale ramme i overensstemmelse med de værdier og modeller, der danner grundlag for Den Europæiske Union, samt på at fremme markedsøkonomien under

([1]) Udtalelse afgivet den 15.11.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([2]) EFT L 204 af 14.8.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2454/1999 (EFT L 299 af 20.11.1999, s. 1).
([3]) EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1266/1999 (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 68).

▼B

hensyntagen til de prioriteringer, der er aftalt med de berørte partnerlande.

(7) Overholdelse af de demokratiske principper, retsstatsprincippet, menneskerettighederne, mindretallenes rettigheder, de grundlæggende frihedsrettigheder og de folkeretlige principper udgør en forhåndsbetingelse for at kunne modtage fællesskabsbistand.

(8) Der bør lægges særlig vægt på fællesskabsbistandens regionale dimension for at styrke det regionale samarbejde og støtte Den Europæiske Unions rolle som drivkraft inden for stabilitetspagten.

(9) Henset til den politiske situation i visse regioner og til de forskellige instanser, der udøver kompetence i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsbistanden, bør det fastsættes, at denne bistand i visse tilfælde kan ydes direkte til andre støttemodtagere end staten.

(10) For at gøre fællesskabsbistanden mere effektiv og skabe bedre betingelser for dens iværksættelse bør Kommissionen vedtage overordnede retningslinjer efter den forvaltningsprocedure, der er fastsat i denne forordning, under hensyn til målene for reformen af bistanden til tredjelande.

(11) For at fremme samarbejdet inden for regionen bør det fastsættes, at kandidatlandene og i konkrete tilfælde modtagerlandene under Tacis- og Meda-programmerne kan deltage i udbud og kontrakter.

(12) Der bør indføres mekanismer til kontrol og beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, bl.a. ved indgriben af Kommissionen, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Revisionsretten som led i udøvelsen af deres kompetence i henhold til Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ([1]) og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ([2]).

(13) Fællesskabsbistanden er omfattet af en strategisk ramme og af en årlig og flerårig planlægning, som vil blive forelagt det forvaltningsudvalg, der nedsættes ved denne forordning, til udtalelse. Dette gør det muligt at indskrive denne bistand i et perspektiv på mellemlang sigt og at sikre sammenhæng og komplementaritet mellem fællesskabsbistanden og bistanden fra medlemsstaterne.

(14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([3]).

(15) For så vidt angår Forbundsrepublikken Jugoslavien, bør Kommissionen have mulighed for at overdrage gennemførelsen af bistandsprogrammerne til Det Europæiske Genopbygningsagentur.

(16) I betragtning af denne forordnings anvendelsesområde er det nødvendigt tilsvarende at ændre Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 af 18. december 1989 om økonomisk bistand til visse lande i Central- og Østeuropa ([4]), Rådets afgørelse 97/256/EF af 14. april 1997 om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til projekter uden for Fællesskabet (De central- og østeuropæiske lande, Middelhavslandene, landene i Latinamerika og Asien, Den Sydafrikanske Republik, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og

([1]) EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.
([2]) EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.
([3]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
([4]) EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1266/1999 (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 68).

▼B

Bosnien-Hercegovina) ([1]) og Rådets afgørelse 1999/311/EF af 29. april 1999 om vedtagelse af tredje fase af programmet for tværeuropæisk samarbejde inden for videregående uddannelser (Tempus III) (2000-2006) ([2]) og Rådets forordning (EØF) nr. 1360/90 af 7. maj 1990 om oprettelse af et europæisk erhvervsuddannelsesinstitut ([3]).

(17) De i denne forordning omhandlede aktiviteter falder inden for rammerne af Fællesskabets politik i det østlige Balkan og er nødvendige for gennemførelsen af et af Fællesskabets mål.

(18) Traktaten indeholder ikke anden hjemmel for vedtagelsen af denne forordning end artikel 308 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fællesskabet yder bistand, i det følgende benævnt »fællesskabsbistand«, til Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Forbundsrepublikken Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. ►**M2** Fra 2005 har Kroatien som modtagerland kun adgang til projekter og programmer med en regional dimension, jf. artikel 2, stk. 2. Uanset første punktum er Kroatien fortsat støtteberettiget i forbindelse med projekter og programmer, som gennemføres i medfør af afgørelse 1999/311/EF. ◄

2. Der kan ydes fællesskabsbistand direkte til staten, instanser under De Forenede Nationers kompetence og administration, føderative, regionale og lokale instanser, offentlige og halvoffentlige organer, arbejdsmarkedets parter, organisationer for virksomhedsstøtte, kooperativer, gensidige selskaber, sammenslutninger, fonde og ikke-statslige organisationer.

3. De instanser, der er oprettet af det internationale samfund for at forestå den civile forvaltning af visse regioner, herunder Den Høje Repræsentant i Bosnien-Hercegovina og De Forenede Nationers midlertidige mission i Kosovo (UNMIK) konsulteres behørigt om iværksættelsen af fællesskabsbistanden til disse regioner. Der kan inden for rammerne af denne forordning ydes fællesskabsbistand til de programmer og projekter, der iværksættes af disse instanser, med undtagelse af instansernes driftsudgifter, som der i givet fald bevilges støtte til inden for rammerne af Rådets forordning (EF) nr. 1080/2000 af 22. maj 2000 om støtte til De Forenede Nationers midlertidige mission i Kosovo (UNMIK) og Den Høje Repræsentants Kontor i Bosnien-Hercegovina (OHR) ([4]).

4. Det finansielle referencegrundlag til gennemførelsen af dette program er for perioden 2000-2006 på 4 650 mio. EUR.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Artikel 2

1. Hovedformålet med fællesskabsbistanden er at støtte modtagerlandenes deltagelse i stabiliserings- og associeringsprocessen.

2. Fællesskabsbistanden tager bl.a. sigte på:

a) genopbygning, bistand med henblik på flygtninges og internt fordrevnes tilbagevenden samt stabilisering af regionen

([1]) EFT L 102 af 19.4.1997, s. 33. Afgørelsen er senest ændret ved afgørelse 98/729/EF (EFT L 346 af 22.12.1998, s. 54).
([2]) EFT L 120 af 8.5.1999, s. 30. Afgørelsen er ændret ved afgørelse 2000/460/EF (EFT L 183 af 22.7.2000, s. 1).
([3]) EFT L 131 af 23.5.1990, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1572/98 (EFT L 206 af 23.7.1998, s. 1).
([4]) EFT L 122 af 24.5.2000, s. 27.

▼B

b) indførelse af en institutionel og lovgivningsmæssig ramme til støtte for demokratiet, retsstaten, menneskerettighederne og mindretallenes rettigheder, forsoning, konsolidering af civilsamfundet, uafhængige medier og den institutionelle legalitet samt bekæmpelse af den organiserede kriminalitet

c) bæredygtig økonomisk udvikling og økonomiske reformer, der tager sigte på indførelse af markedsøkonomi

d) social udvikling, herunder især bekæmpelse af fattigdom, ligestilling mellem mænd og kvinder, uddannelse, undervisning og erhvervsuddannelse samt genopretning af miljøet

e) skabelse af tættere forbindelser mellem modtagerlandene indbyrdes og mellem disse lande og Den Europæiske Union samt mellem disse lande og de lande, der er kandidater til medlemskab af Den Europæiske Union, idet der foretages en samordning med de øvrige instrumenter med henblik på grænseoverskridende, transnationalt og mellemregionalt samarbejde med tredjelande

f) tilskyndelse til regionalt, transnationalt, grænseoverskridende og mellemregionalt samarbejde mellem modtagerlandene og mellem disse lande og Den Europæiske Union samt mellem modtagerlandene og andre lande i området.

3. Fællesskabsbistanden har form af finansiering af programmer for investeringer og institutionsopbygning efter de planlægningsprincipper, som er fastsat i de generelle retningslinjer, som Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 10, stk. 2.

Artikel 3

1. Bortset fra velbegrundede undtagelsestilfælde ydes bistanden på følgende grundlag:

a) En strategisk ramme (landestrategidokument) for perioden 2000-2006, som tager sigte på at definere langsigtede mål for bistanden og fastlægge de prioriterede interventionsområder i modtagerlandene. Med henblik herpå tages der behørigt hensyn til alle relevante evalueringer. Den strategiske ramme revideres, såfremt ekstraordinære begivenheder gør det påkrævet, eller på grundlag af den evaluering, der er nævnt i artikel 12.

b) Flerårige vejledende programmer for hvert af modtagerlandene, som fastlægges på grundlag af den strategiske ramme, der er nævnt i litra a), for en treårig periode. Ved fastlæggelsen af disse programmer tages der hensyn til de prioriteringer, der er fastlagt som led i stabiliserings- og associeringsprocessen, og til de prioriteringer, der er fastlagt og aftalt med de berørte partnerlande. Programmerne beskriver de reformer, partnerlandene skal iværksætte i de prioriterede sektorer, og indeholder en evaluering af de fremskridt, der er gjort i den forbindelse. I programmerne angives vejledende beløb (samlet og for hver enkelt prioriteret sektor) samt tildelingskriterierne for det pågældende program. De ajourføres om nødvendigt en gang om året. De kan ændres på baggrund af de indvundne erfaringer og de fremskridt, der gøres i gennemførelsen af stabiliserings- og associeringsaftalerne, navnlig for så vidt angår det regionale samarbejde.

c) Årlige handlingsprogrammer for hvert modtagerland, som fastlægges på grundlag af de flerårige vejledende programmer, der er nævnt i litra b). I handlingsprogrammerne fastlægges mål, interventionsområder og planlagt budget for det pågældende år så præcist som muligt. Disse programmer indeholder en detaljeret liste over de projekter, der skal finansieres, og angiver de beløb, der er afsat hertil.

2. Den strategiske ramme, de flerårige vejledende programmer og de årlige handlingsprogrammer, der er omhandlet i stk. 1, vedtages efter proceduren i artikel 10, stk. 2.

Ændringer heraf vedtages efter samme procedure.

▼B

Artikel 4

1. I de tilfælde, hvor fællesskabsbistanden til ►M1 Forbundsrepublikken Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ◄ gennemføres af Det Europæiske Genopbygningsagentur i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 2667/2000 af 5. december 2000 om Det Europæiske Genopbygningsagentur ([1]):

a) vedtages den strategiske ramme, det flerårige vejledende program og det årlige handlingsprogram, der er omhandlet i artikel 3, og som den fællesskabsbistand, der gennemføres af Det Europæiske Genopbygningsagentur, indgår i, efter proceduren i artikel 10, stk. 2. Der tages i videst muligt omfang hensyn til de henstillinger, som vedtages af agenturets direktion i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2667/2000

b) forelægger agenturets direktør udkastet til det årlige handlingsprogram for Kommissionen. Agenturets direktion høres om gennemførelsen af det årlige handlingsprogram på de betingelser, der er fastsat i artikel 4 i forordning (EF) nr. 2667/2000.

2. Bistandsprogrammer for ►M1 Forbundsrepublikken Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ◄, som ikke gennemføres af agenturet og derfor ikke er omfattet af det årlige handlingsprogram, vedtages ligeledes efter proceduren i artikel 10, stk. 2.

Artikel 5

1. Respekten for de demokratiske principper og retsstaten samt respekten for menneskerettighederne, mindretallenes rettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder udgør et vigtigt element i anvendelsen af denne forordning og er en forhåndsbetingelse for at kunne modtage fællesskabsbistand. Hvis disse principper tilsidesættes, kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffe passende foranstaltninger.

2. Fællesskabsbistanden er ligeledes underlagt de betingelser, Rådet har fastlagt i sine konklusioner af 29. april 1997, bl.a. hvad angår modtagernes pligt til at gennemføre demokratiske, økonomiske og institutionelle reformer.

Artikel 6

1. Fællesskabsbistanden ydes i form af gavebistand.

2. Fællesskabets finansiering kan dække udgifter til forberedelse, iværksættelse, overvågning, kontrol og evaluering af projekter og programmer samt udgifter til oplysningsvirksomhed.

3. Fællesskabets finansiering kan omfatte samfinansieringer, som bør tilstræbes, når som helst det er muligt. Samfinansiering af investeringsprojekter, der er finansieret ved hjælp af garanterede lån fra Den Europæiske Investeringsbank, kan i særlige tilfælde tage form af rentegodtgørelse.

4. Fællesskabets finansiering kan omfatte gavebistand, der ydes i henhold til ad hoc-afgørelser om ekstraordinær finansiel bistand, som træffes af Rådet i henhold til traktatens artikel 308.

5. Fællesskabets finansiering må ikke anvendes til betaling af skatter, afgifter og gebyrer eller til erhvervelse af fast ejendom.

Artikel 7

▼M2

1. Kommissionen iværksætter fællesskabsbistanden i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ([2]).

([1]) Se side 7 i denne Tidende.
([2]) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

▼B

2. I finansieringsafgørelser, der træffes i henhold til denne forordning, og i de evalueringer, som er omhandlet i artikel 12, tager Kommissionen hensyn til de principper for forsvarlig økonomisk forvaltning, herunder navnlig tilbageholdenhed og omkostningseffektivitet, der er omhandlet i finansforordningen.

▼M2

2a. Kommissionen kan inden for de grænser, der er fastsat i artikel 54 i Rådets forordning (EF) nr. 1605/2002, beslutte at overlade offentligretlige opgaver og navnlig budgetgennemførelsesopgaver til organer som omhandlet i nævnte forordnings artikel 54, stk. 2. De organer, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 54, stk. 2, litra c), kan overlades offentligretlige opgaver, hvis de nyder klar international anseelse, opfylder kravene i internationalt anerkendte forvaltnings- og kontrolsystemer og overvåges af en offentlig myndighed.

▼B

3. Deltagelse i udbud og kontrakter er på lige betingelser åben for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne og i de stater, der er modtagerstater ifølge denne forordning, samt for fysiske og juridiske personer i kandidatlandene.

Kommissionen kan ligeledes i konkrete tilfælde give tilladelse til, at de lande, der er omfattet af Tacis- og Meda-programmerne, deltager i udbud og kontrakter.

4. Hvis der er tale om samfinansiering, kan Kommissionen i konkrete tilfælde tillade, at statsborgere fra andre lande deltager i udbud og kontrakter.

5. Kommissionen videregiver oplysninger om udbud, aftaler, kontrakter og finansieringsaftaler i henhold til de principper, der er fastlagt i bilaget til denne forordning.

Artikel 8

1. Finansieringsafgørelserne og de deraf følgende aftaler og kontrakter fastsætter blandt andet, at Kommissionen, herunder OLAF, sikrer tilsyn og foretager finansiel kontrol, og at Revisionsretten foretager revision, om fornødent på stedet.

2. Kommissionen kan ligeledes foretage kontrol på stedet og inspektion på stedet i henhold til forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96. De foranstaltninger, Kommissionen træffer efter proceduren i artikel 10, stk. 2, i nærværende forordning, skal omfatte en passende beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

Artikel 9

1. Finansieringsafgørelser, som ikke er omfattet af de i artikel 3 omhandlede flerårige vejledende programmer og af de årlige handlingsprogrammer, træffes enkeltvis af Kommissionen efter proceduren i artikel 10, stk. 2.

▼C1

2. Afgørelser om ændring af afgørelser, der er truffet efter proceduren i artikel 10, stk. 2, vedtages af Kommissionen, hvis de ikke indeholder væsentlige ændringer af de oprindelige programmer og aktioner og, for så vidt angår det finansielle element, ikke beløber sig til mere end 20 % af det beløb, der er afsat til det pågældende program eller den pågældende aktion, inden for en grænse på 4 mio. EUR. Det i artikel 10 omhandlede CARDS-Udvalg underrettes om alle reviderede afgørelser.

▼B

Artikel 10

1. Kommissionen bistås af et udvalg, i det følgende benævnt »CARDS-Udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

▼B

Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til 45 dage.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

4. Udvalget kan undersøge alle andre spørgsmål vedrørende denne forordning, som formanden måtte forelægge det, eventuelt på begæring af repræsentanten for en medlemsstat, bl.a. alle spørgsmål vedrørende planlægningen og den generelle iværksættelse af foranstaltningerne samt samfinansieringerne.

Artikel 11

1. Med henblik på at sikre fællesskabsbistandens kohærens, skabe øget komplementaritet og gøre den mere effektiv, udveksler medlemsstaterne og Kommissionen alle relevante oplysninger om de foranstaltninger, de planlægger at gennemføre.

2. Sammen med medlemsstaterne og på grundlag af en gensidig og regelmæssig udveksling af oplysninger, herunder informationsudveksling på stedet, især hvad angår dokumenterne vedrørende den strategiske ramme, de flerårige vejledende programmer og de årlige handlingsprogrammer, der er omhandlet i artikel 3, samt udarbejdelsen af projekterne og opfølgningen af deres iværksættelse, sikrer Kommissionen en effektiv koordination af Fællesskabets, herunder EIB's, og de enkelte medlemsstaters bistandsindsats med henblik på en styrket kohærens og komplementaritet mellem deres samarbejdsprogrammer. Desuden støtter Kommissionen koordinationen og samarbejdet med de internationale finansielle institutioner, De Forenede Nationers samarbejdsprogrammer og andre donorer. Der fastlægges retningslinjer for den konkrete gennemførelse af koordinationen på stedet, og disse godkendes af CARDS-Udvalget.

Artikel 12

Kommissionen forelægger hvert år Europa-Parlamentet og Rådet en situationsrapport om fællesskabsbistanden. Rapporten skal indeholde oplysninger om de foranstaltninger, der er blevet finansieret i løbet af regnskabsåret, og oplysninger om resultaterne af tilsynsaktiviteterne, og skal give en samlet vurdering af de opnåede resultater fra gennemførelsen af den strategiske ramme, de flerårige vejledende programmer og de årlige handlingsprogrammer, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1.

Artikel 13

1. Rådet tager denne forordning op til revision inden den 31. december 2004.

2. Med henblik herpå forelægger Kommissionen senest den 30. juni 2004 Rådet en evalueringsrapport ledsaget af relevante forslag vedrørende denne forordnings fremtid og, om nødvendigt, vedrørende de ændringer, der skal foretages i den.

Artikel 14

1. Forordning (EF) nr. 1628/96 ophæves.

2. I bilaget til forordning (EØF) nr. 3906/89 udgår »Bosnien-Hercegovina«, »Albanien«, »Kroatien«, »Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien« og »Jugoslavien«.

Artikel 15

Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3906/89 og (EF) nr. 1628/96 kan dog fortsat anvendes på de projekter og/eller programmer, for hvilke de procedurer, hvorefter Kommissionen træffer sin finansieringsafgørelse, var påbegyndt, men endnu ikke afsluttet på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden.

▼B

Artikel 16

Artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1360/90 affattes således:

»Der oprettes ved denne forordning et europæisk erhvervsuddannelsesinstitut, i det følgende benævnt »instituttet«, der har som formål at bidrage til udviklingen af erhvervsuddannelsessystemerne:

— i de lande i Central- og Østeuropa, som Rådet har udpeget som berettigede til økonomisk bistand i forordning (EØF) nr. 3906/89 eller i senere relevante retsakter

— i de nye uafhængige stater i det tidligere Sovjetunionen og Mongoliet, der modtager bistand under programmet for bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i medfør af forordning (Euratom, EF) nr. 1279/96 eller senere relevante retsakter

— i de tredjelande og territorier i Middelhavsområdet, som i forbindelse med reformer af deres økonomiske og sociale strukturer modtager finansiel og teknisk bistand i henhold til forordning (EF) nr. 1488/96 eller senere relevante retsakter

— i de lande, som modtager bistand i henhold til forordning (EF) nr. 2666/2000 (*) eller senere relevante retsakter.

Disse lande benævnes i det følgende »bistandsberettigede lande«.«

(*) EFT L 306 af 7.12.2000, s. 1.

Artikel 17

Artikel 1a, stk. 5, andet afsnit, i Rådets afgørelse 97/256/EF, affattes således:

»Finansieringsafgørelser knyttet til denne afgørelse vedtages efter de procedurer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2666/2000 (*).«

(*) EFT L 306 af 7.12.2000, s. 1.

Artikel 18

Artikel 2, stk. 1, i afgørelse 1999/311/EF, affattes således:

»Tempus III omfatter de støtteberettigede modtagerlande i forordning (EF) nr. 2666/2000 (*) samt de nye uafhængige stater i det tidligere Sovjetunionen og Mongoliet, der er omfattet af forordning (EF, Euratom) nr. 99/2000 (**) (som træder i stedet for det gamle Tacis-program). Disse lande benævnes i det følgende »støtteberettigede lande«.«

(*) EFT L 306 af 7.12.2000, s. 1.
(**) EFT L 12 af 18.1.2000, s. 1.

Artikel 19

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes indtil den 31. december 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG

Oplysninger om udbud, aftaler, kontrakter og finansieringsaftaler omhandlet i artikel 7, stk. 5

1. Kommissionen forsyner i samarbejde med medlemsstaterne og efter anmodning alle interesserede virksomheder, organisationer og institutioner i Fællesskabet med den nødvendige dokumentation om generelle aspekter ved de programmer, der er omhandlet i denne forordning, og om betingelserne for deltagelse i disse programmer, ved hjælp af passende brug af Internettet.

2. Kommissionen underretter CARDS-Udvalget og om fornødent Det Europæiske Genopbygningsagenturs direktion om de vedtagne finansieringsafgørelser, som indeholder nøjagtige angivelser vedrørende de planlagte aftaler, herunder de anslåede beløb, proceduren for tildeling af kontrakter og de forventede udbudsdatoer. Disse angivelser lægges på Internettet.

3. Udbudsresultatet med oplysning om antallet af modtagne tilbud på datoen for tildeling af kontrakten og de udvalgte tilbudsgiveres navn og adresse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og lægges på Internettet. Kommissionen forelægger hvert kvartal CARDS-Udvalget og om fornødent Det Europæiske Genopbygningsagenturs direktion detaljerede og specifikke oplysninger om de aftaler, der er indgået i forbindelse med gennemførelsen af de programmer og projekter, der er omhandlet i denne forordning.

4. Kommissionen sender finansieringsaftalerne og lignende dokumenter til CARDS-Udvalget til underretning.